

indbyrdes, ment, at denne Lov dog ikke var det heldigste Sted til at fremkomme med et saadant Forsøg, men have derimod troet at maatte vente, indtil Revisionen af Lovloven foreligger, der jo er en organisatorisk Lov. Imidlertid have vi troet at burde stille dette Endringsforslag, fordi det ikke vil skade Meningen i den betegnede Paragraf. Der siges i § 14, at „Bagtaarrest er ikke anvendelig paa Officerer“ — saaledes lyder Paragrafen — „der staar høiere end Kapitainer“, og vi ville kun have, at der skal staa „paa Befalingsmænd, der staa høiere end Kapitainer“. Fra Sprogets Side tror jeg ikke, at der kan indvendes Nogetsomhelst imod vort Forslag, og at der heller ikke er Noget til Hindrer for dets Vedtagelse for Forstaaelsens Skyld; men vi ville lægge den Motivering ind i Forslaget, at de Medlemmer, som maatte ville stemme for denne ustyrlige lille Endring, samtidig ogsaa maatte godkjende den Tanke, som da rimeligvis vil fremkomme ved en anden Leilighed, at forsøge paa at udjævne den Kløft mellem Officerer og Underofficerer, som vi ikke kunne andet end antage er tilstede, naturligvis større eller mindre ved de forskjellige Afdelinger, alt efter som de forskjellige Personer ere. — Hvad Mindretalsforslagene under Nr. 2 og 3 angaar, da skal jeg ikke opholde mig ret længe ved dem. Kun vil jeg udtale, at det forundrer mig, at det ærede Medlem for Rysenhavn's 1ste Valgkreds (Rimestad), som ikke har villet eller troet at kunne gaa med til at foreslaa Indførelsen af staaende Arrest, dog har villet gaa med til at foreslaa Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse. Dette forundrer mig noget; thi efter at have hørt det ærede Medlems Motivering af, hvorfor han ikke troede at kunne gaa med til den staaende Arrest, synes det mig, at det Samme ogsaa maatte gjælde med Hensyn til den anden Straf. Man har nemlig, hvad der ogsaa er udtalt klart og tydeligt af det ærede Medlem for Rysenhavn's 8de Valgkreds (Ravn), ikke nogen som helst Erfaring for, at en saadan Straf vil kunne gjøre nogen Virkning, saaledes som vi hidtil have hørt den. Tidligere have vi vel hørt Nedsættelse i de Meniges anden Klasse, men samtidig med, at Nedsættelsen foregik, blev det betydet den Vedkommende, at nu stod han saaledes paa Naade og Naade, at han kunde vente sig hver Dag en Dragt Brygl, hvis han ikke skiftede sig vel. Jeg er overbevist om, at Erfaringen fra den nuværende Ordning med Hensyn til Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse maa være højt forskjellig fra de Erfaringer, man vilde høre efter Vedtagelsen af dette Lovforslag. Naar det er blevet sagt, at det var en Uretsstraf, og at man maatte lægge Betydningen af Straffen deri, at man vilde tiltale Uretsfejlen hos de Vedkommende, saa er jeg noget i Tvivl, om ikke den Mand's Uretsfejle, der gjør sig fortjent til Nedsættelse i de Meniges anden Klasse, allerede i

Forveien i den Grad er skrumpet ind, at den ikke kan være tilstede i saa stor Maalestok, at man paa Grund af Uretsfejlen skulde bibeholde denne Straffebestemmelse. Med Hensyn til den staaende Arrest er der jo blevet bemærket Udstilligt, og den Erklæring, som det kongelige Sundhedskollegium har afgivet, har jo ogsaa været under Omtale. Det forekommer mig nu, at den under alle Omstændigheder ikke har været tydelig. Man kan vist være enig om, at der fra Sundhedskollegiets Side ikke er sagt noget Bestemt om, hvorvidt en saadan Straf kan indføres uden Støde for Helbredet; men er man først kommen saa vidt, at dette staaer utydeligt, saa vil jeg for mit Vedkommende, da jeg tror, at den kan være skadelig for Helbredet, aldrig kunne gaa med til Indførelsen af en saadan Straf. Det ærede Mindretal har jo givet Slip paa enkelte af de nuværende Straffebestemmelser, saaledes paa Rottingslag. Men naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) mente, at han nok for sit eget Vedkommende kunde have hørt Lyft til at foreslaa Krumflutning, hvad han dog af forskjellige Hensyn ikke har gjort, og lignende Udtalelser ere komne fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) om, at det gjaldt om at have praktiske og bestemte Straffe, saaledes at man ikke ved Ophævelsen af dem skulde komme til at straffe de Ustyrlige, saa maa jeg sige, at det forundrer mig Noget, at ogsaa paa dette Omraade er den saakaldte Sagskundskab uenig. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds sagde jo, at hvis Ministeren inden 3die Behandling af dette Lovforslag vilde fremlægge skriftlige Erklæringer fra de militære Myndigheder, saa vilde han stemme for Lovforslaget, og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds syntes ogsaa at sævne saadanne Erklæringer. Nu kan det jo ganske vist — det kan jeg nok forstaa — være lidt vanskeligt for de Medlemmer, der ikke have videre Leilighed til at erfare Stemningen i Hæren, at sætte sig ind i, hvilke af de saadanne Udtalelser man skal tillægge den største Vægt, enten dem, der ere komne fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, eller dem, der ere komne fra den høitærede Krigsminister, men i ethvert Fald er mit Standpunkt dette, at jeg maa tillægge den høitærede Krigsministers Udtalelser den største Vægt, idet Ministeren tydeligt og klart udtalte, at han havde raadført sig med forskjellige Myndigheder i Hæren, og at disse for deres Vedkommende havde ment, at man nok kunde vedligeholde Disciplinen, hvis det Forslag, som er blevet forelagt af den høitærede Minister, ophævedes til Lov. Dette har man fra anden Side — ja, undstyld, at jeg bruger dette Udtryk, men det staaer saaledes for mig, — tilladt sig at betvivle. Hvorledes det kan stille sig for de enkelte Med-